

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně MULTIAGRO, v. o. s., Slatina, IČO 150 30 342, se sídlem Slatina 116, 566 01 Vysoké Mýto, zastoupené JUDr. Ladislavem Hostýnkem, advokátem se sídlem Komenského čp. 160, 562 01 Ústí nad Orlicí, proti žalovanému Ministerstvu průmyslu a obchodu, se sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3. prosince 2009, č. j. 43186/09/04210.R/007,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 3. prosince 2009, č. j. 43186/09/04210.R/007, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 7808 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou jejího zástupce JUDr. Ladislava Hostýnka, advokáta.**

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 14. října 2009 uložil Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva žalobkyni pokutu 10 000 Kč podle § 22 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů, za porušení § 16 odst. 3 tohoto zákona, neboť jako distributor uvedla na trh stanovené střelivo (2280 ks nábojů 7,62x25), které nebylo označeno zkušební značkou ve smyslu zákona.

Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný dne 3. prosince 2009 a rozhodnutí vydané v prvním stupni současně potvrdil. O tom, že společnosti Bohumil Urban, s. r. o., u níž bylo neoznačené střelivo při kontrole nalezeno, je prodala právě žalobkyně, svědčí nejen faktury ze dne 24. a 26. září 2008, ale také evidenční knihy, doklad ze dne 26. září 2008 prokazující objednávku přepravy střeliva a fakturu přepravce ze dne 29. září 2008. Žalobkyně neprokázala, že zboží ve skutečnosti dodala společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o.: fakturu ze dne 26. září 2008 stornovala až po provedené kontrole, faktura ze dne

24. září 2008 byla po celý průběh šetření vedena na žalobkyni (a společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o., podle své evidenční knihy, neprodala dne 24. září 2008 společnosti Bohumil Urban, s. r. o., žádné střelivo).

Žalobkyně v žalobě namítla, že obchodní společnosti Bohumil Urban, s. r. o., nedodala neoznačené střelivo; krom toho s označeným střelivem, které bylo ve skutečnosti této společnosti dodáno, disponovala obchodní společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o., a pouze nedopatřením ze strany zaměstnankyně R. H. byly nesprávně provedeny administrativní úkony spojené s prodejem tohoto střeliva. V rozhodnutí správních orgánů není žádná zmínka o tom, že ačkoli mělo být společnosti Bohumil Urban, s. r. o., zakázáno nakládat s předmětným střelivem, společnost toto zboží zlikvidovala ještě před ukončením správního řízení se žalobkyní, a tak fakticky zničila důkaz, který by žalobkyně mohla v řízení použít. Ve věci vyvstala řada pochybností (např. proč byla stornována faktura žalobkyně číslo 200860280 a společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o., vystavila fakturu novou – v době, kdy žalobkyni nebylo známo, že probíhá kontrola u společnosti Bohumil Urban, s. r. o.; proč tato společnost zničila podstatný důkaz ve věci; jak je možné, že v evidenční knize žalobkyně je uveden poslední záznam 25. července 2007, tedy více než jeden rok před údajným dodáním střeliva), které mohly být odstraněny výsledkem svědkyně R. H., o to se však správní orgány nepokusily. Svědkyně se přitom mohla vyjádřit i k tomu, zda střelivo bylo označeno či nikoliv, neboť je vyskladňovala; to by bylo na místě zejména v situaci, kdy jediným důkazem o tom, že neoznačené střelivo pochází od žalobkyně, je tvrzení společnosti Bohumil Urban, s. r. o. Tato společnost mohla při kontrole předložit jakékoliv druhově a typově shodné střelivo a tvrdit, že se jedná o střelivo dodané žalobkyní. Pravdivost tohoto tvrzení neprokazují faktury ani listiny týkající se přepravy zboží. Žalobkyně nepochybně dodání označeného střeliva uvedené společnosti. Žalobkyně proto navrhla, aby soud zrušil rozhodnutí vydaná v obou stupních a vrátil věc k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svých závěrech a navrhl zamítnutí žaloby. Provedené důkazy jsou podle něj jednoznačné. V prodejně společnosti Bohumil Urban, s. r. o., našli kontroloři neoznačené střelivo, odebrali jeho vzorky a pořídili i fotografie; kontrolovaná osoba předložila jako doklady prokazující nabytí vlastnického práva ke střelivu fakturu č. 200860278 se dnem uskutečnění plnění 24. září 2008 a fakturu č. 200860280 se dnem uskutečnění plnění 26. září 2008. Obě faktury vystavila žalobkyně, faktury byly opatřeny razítkem a podpisem osoby vystavující fakturu. Dále si správní orgán opatřil doklady o přepravě střeliva, ze kterých je zřejmé, že objednatelem přepravy byla žalobkyně, nikoli jiná společnost. Žalovaný nepovažuje za pravděpodobné, že by paní R. H. uvedla na faktury „jen“ jinou obchodní firmu, sídlo, identifikační číslo, daňové identifikační číslo, číslo účtu a opatřila je razítkem jiné společnosti. Stejně chybně měla asi tato zaměstnankyně objednat dopravu jménem žalobkyně. Paní H. je však uvedena jako vystavující osoba jen u faktury č. 200860280, nikoliv u faktury č. 200860278, kterou vystavila paní M. M. Tvrzení žalobkyně jsou navíc v přímém rozporu s evidenční knihou společnosti Bohumil Urban, s. r. o., a zčásti i s evidenční knihou společnosti ZELENÝ SPORT, s. r. o. (ta totiž podle své evidenční knihy neměla dne 24. září 2008 poskytnout společnosti Bohumil Urban, s. r. o., žádné plnění).

Předmětem správního řízení nebylo to, jak společnost Bohumil Urban, s. r. o., dále nakládala s neoznačeným střelivem. Je to ostatně zcela bezvýznamné, protože správní delikt žalobkyně byl dokonán již předtím, než společnost Bohumil Urban, s. r. o., jakkoli dále nakládala s neoznačeným střelivem. Navíc tvrzení žalobkyně o tom, že uvedená společnost zlikvidovala střelivo před skončením řízení se žalobkyní, nemá žádný podklad ve spisu. Je také nesmyslné tvrzení, že takto byl zničen důkaz, jímž mohl být proveden znalecký posudek z oboru posouzení shody střeliva. Předmětem řízení nebyla otázka, zda je střelivo v souladu

se stanovenými technickými požadavky (posouzení shody), ale skutečnost, že žalobkyně nepředložila střelivo k tomuto ověřování a neoznačila ho následně ani příslušnou zkušební značkou. V evidenční knize žalobkyně nebyly v rozporu se zákonem vyznačeny sporné prodeje ze dne 24. a 26. září 2008. O tom, že žalobkyně vede evidenční knihu nekorektně, svědčí i doklad o přijetí vzorků střeliva Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva od žalobce k ověřování dne 10. prosince 2008, který zde měl být taktéž zaznamenán, a zaznamenán nebyl.

Ze správního spisu soud zjistil, že při kontrole u společnosti Bohumil Urban, s. r. o., dne 1. října 2008 byly zjištěny jednak náboje 7,62x25 označené zkušební značkou v balení 160 ks; jednak náboje 7,62 mm neoznačené v dřevěné bedně s 57 papírovými krabičkami, v každé 40 ks nábojů, tj. celkem 2280 ks neoznačených nábojů. V návaznosti na kontrolu společnost předložila přijaté faktury od žalobkyně – číslo 200860278 ze dne 24. září 2008 na 2280 ks nábojů 7,62x25 a číslo 200860280 ze dne 26. září 2008 na 4560 ks nábojů 7,62x25 – a od společnosti ZELENÝ SPORT, s. r. o., ze dne 9. září 2008 na 2280 ks nábojů 7,62x25. Při došetření dne 14. srpna 2009 pak kontrolní orgán zjistil, že fakturou ze dne 29. září 2008 vyúčtovala dopravní společnost TOPTRANS EU, a. s., společnosti Bohumil Urban, s. r. o., částku 676 Kč za přepravu identifikovanou číslem objednávky 9013695/660. Připojena je i tato objednávka, kde jsou jako odesílatel a odběratel uvedeni žalobkyně a společnost Bohumil Urban, s. r. o., a zřejmě jako data přijetí a dodání zboží jsou tu uváděna data 26. a 29. září 2008.

Dne 16. března 2009 žalobkyně předložila dobropis ze dne 3. října 2008 k faktuře číslo 200860280 ze dne 26. září 2008; zároveň sdělila, že fakturu číslo 200860278 ze dne 24. září 2008 nevystavila. Při kontrole dne 25. června 2009 předložila žalobkyně svou evidenční knihu, v níž je poslední záznam o prodeji tohoto typu střeliva (nábojů 7,62x25) datován dnem 25. července 2007. Součástí spisu je protokol o přijetí vzorku ze dne 10. prosince 2008, podle něž přijal Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva od žalobkyně tohoto dne celkem 400 ks nábojů 7,62x25 Tokarev; tato skutečnost není v evidenční knize zaznamenána. Žalobkyně rovněž při kontrole předložila mj. faktury vydané společností ZELENÝ SPORT, s. r. o., ze dne 9. září 2008 na 2280 ks nábojů 7,62x25, ze dne 22. září 2008 na 2280 ks nábojů 7,62x25 a ze dne 26. září 2008 na 4560 ks nábojů 7,62x25 a kopii evidenční knihy této společnosti, kde jsou vyznačeny odpovídající záznamy o prodeji střeliva (9., 22. a 26. září 2008).

Žaloba je důvodná.

Žalobkyně namítala, že ve věci nebyl řádně zjištěn skutkový stav, trvala na tom, že společnosti Bohumil Urban, s. r. o., neoznačené střelivo nedodala, a vznášela i některé další námitky (např. že společnost Bohumil Urban, s. r. o., zničila střelivo ještě před ukončením správního řízení). Ne všechny námitky jsou relevantní a nelze ani s jistotou říci, že žalobkyně nedodala neoznačené střelivo. Aby však mohla být potrestána za to, že neoznačené střelivo dodala, musel by to správní orgán prokázat; to zatím prokázáno nebylo.

Společnost Bohumil Urban, s. r. o. byla kontrolována dne 1. října 2008, bylo u ní nalezeno jednak 2280 ks neoznačených nábojů 7,62 mm (dřevěná bedna s 57 papírovými krabičkami po 40 nábojích) a jednak balení 160 ks označených nábojů 7,62x25 v krabici opatřené návodem k použití (s označením žalobkyně a jejího sídla). Kontrolovaná osoba předložila tři faktury na náboje 7,62x25, všechny vystavené v září 2008 – dvě od žalobkyně (24. září – 2280 ks a 26. září – 4560 ks) a jednu od společnosti ZELENÝ SPORT, s. r. o. (9. září – 2280 ks). Žalobkyně posléze (3. října 2008) stornovala svou fakturu ze dne 26. září na 4560 ks nábojů, resp. k ní vydala dobropis, a předložila novou fakturu, tentokrát vydanou společností ZELENÝ SPORT, s. r. o. (původní faktura totiž byla podle žalobkyně vydána v důsledku administrativního pochybení).

Žalovaný ve svém rozhodnutí zdůraznil účelovost jednání žalobkyně, která fakturu stornovala až dva dny po kontrole u společnosti Bohumil Urban, s. r. o.; není však zřejmé, v čem by tato účelovost měla spočívat, pokud jsou žalobkyně a společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o. personálně propojeny (společníky, případně společníkem a jednatelem, jsou v obou společnostech M. R. a Z. R.), a stěží tedy může jít o snahu vyhnout se postihu za správní delikt. Ani žalovaný, ani úřad v prvním stupni však řádně nevěnovali pozornost zásadní námitce žalobkyně – totiž že nebylo prokázáno, že oněch 2280 ks neoznačených nábojů dodala společnosti Bohumil Urban, s. r. o., právě ona.

Společnosti Bohumil Urban, s. r. o., dodávaly v daném období náboje 7,62x25 jak žalobkyně (viz fakturu ze dne 26. září 2008 – posléze stornovanou a nově vystavenou společností ZELENÝ SPORT, s. r. o. – a ze dne 24. září 2008), tak společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o. (viz faktury ze dne 9. září 2008, 22. září 2008 a posléze i 26. září 2008). Není vyloučeno, že tento typ nábojů dodávaly společnosti Bohumil Urban, s. r. o. i jiné subjekty. Úřad v prvním stupni totiž sice podle vlastního tvrzení dne 9. června 2009 ověřil svá zjištění v evidenční knize společnosti Bohumil Urban, s. r. o., nicméně tato evidenční kniha ani žádný její relevantní výňatek není součástí správního spisu; již v tom je třeba spatřovat nedostatek, protože tvrzení správního orgánu zde nemá potřebnou oporu ve správním spisu. Při kontrole dne 1. října 2008 si úřad sice pořídil určité výpisky z evidenční knihy společnosti Bohumil Urban, s. r. o., do protokolu, ovšem v tomto případě šlo o záznamy týkající se výlučně zbraní. Lze tak stěží tvrdit – jak to činí úřad v prvním stupni – že záznamy z evidenční knihy žalobkyně jsou v přímém rozporu se záznamy v evidenční knize společnosti Bohumil Urban, s. r. o., z níž podle úřadu „jednoznačně vyplývá“, že střelivo dodala žalobkyně. Dále úřad tvrdí, že při „došetření u společnosti Bohumil Urban, s. r. o., 9. června 2009“ (které rovněž není doloženo žádným protokolem) bylo zjištěno, že faktura 2008600278 ze dne 24. září 2008 je stále vedena na žalobkyni, s čímž souhlasí zápis příjmu do evidenční knihy. Tato tvrzení ale neobstojí, pokud součástí spisu není evidenční kniha společnosti Bohumil Urban, s. r. o., a tato tvrzení s ní nelze konfrontovat.

I kdyby však soud vycházel pouze z toho, co ve spisu doloženo je, z předložených faktur je zřejmé, že kontrolované společnosti dodala v září 2008 právě 2280 nábojů 7,62x25 nejen žalobkyně, ale i společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o. Z ničeho neplyne, proč by oněch 2280 ks neoznačených nábojů nalezených při kontrole mělo pocházet právě od žalobkyně: stejně tak dobře mohly pocházet od společnosti ZELENÝ SPORT, s. r. o. Kontrolovaná společnost předložila i fakturu od přepravní společnosti a k ní připojenou objednávku, které se obě vztahovaly ke zboží žalobkyně; tyto listiny ovšem dokládají pouze to, že žalobkyně si 26. září 2008 objednala dopravu. Není z nich jasné, co bylo dopravováno, a i když je s ohledem na předložené faktury pravděpodobný úsudek, že to bylo střelivo – náboje 7,62x25 (ať už podle původního úmyslu dodavatele mělo být dodáno žalobkyni samotnou, nebo společností ZELENÝ SPORT, s. r. o.), nelze bez dalšího uzavřít, že to bylo střelivo neoznačené zkušební značkou. Společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o., také musela společnosti Bohumil Urban, s. r. o., své zboží dodané na základě faktur ze září 2008 nějak dopravit. Z toho, že společnost Bohumil Urban, s. r. o., předložila objednávku žalobkyně na dopravu zboží a fakturu přepravní společnosti, a nepředložila obdobné (pravděpodobně existující) dokumenty vztahující se ke zboží společnosti ZELENÝ SPORT, s. r. o., přece nelze učinit závěr, že právě určitá konkrétní bedna (nalezená v trezoru mezi dalším střelivem a zbraněmi) pochází od žalobkyně.

To, že papírové krabičky s náboji, jejichž fotografie (č. l. 13 správního spisu) je připojena k internímu sdělení Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva ze dne 20. října 2008 (označenému jako položka spisu číslo 2), dodala společnosti Bohumil Urban, s. r. o., právě žalobkyně, je založeno právě jen na tvrzení této společnosti, resp. na tvrzení jednatele

Bohumila Urbana přítomného při kontrole. Krabiček bylo v dřevěné bedně 57 a každá obsahovala 40 nábojů, celkem tedy šlo o 2280 nábojů; právě takový počet nábojů však dodala kontrolované společnosti v září 2008 podle předložených faktur nejen žalobkyně (faktura ze dne 24. září 2008), ale i společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o. (faktura ze dne 9. září 2008). Dále žalobkyně dodala (fakturou ze dne 26. září 2008, kterou později stornovala, a nově ji vystavila společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o.) 4560 ks nábojů (což odpovídá například dvěma bednám o 57 krabičkách s obsahem 40 nábojů). Nalezená bedna s 2280 ks nábojů mohla patřit jak k faktuře ze dne 24. září 2008, tak k faktuře ze dne 26. září 2008. Je tedy otázkou, zda neměla společnost Bohumil Urban, s. r. o., uloženy v trezoru i jiné bedny s 2280 ks nábojů (po několika dnech od dodání by to bylo pravděpodobné). V takové situaci není jasné, jak a proč úřad přiřadil právě onu neoznačenou bednu žalobkyni.

Ne zcela jednoznačné je i označení daného střeliva. Všechny ve spisu založené faktury zněly na „náboje 7,62x25“, toto označení nesla i krabice 160 ks nábojů označená zkušební značkou, pocházející od žalobkyně a vyfotografovaná při kontrole u společnosti Bohumil Urban, s. r. o. (č. l. 12 správního spisu). Krabička se 40 náboji na fotografii na č. l. 13 správního spisu, která nebyla označena zkušební značkou, však nese štítek s nápisem „7,62 mm ostrých pistolových nábojov, strela s ocelovým jádrom, Nc dp P1 nma 2/52, náplň: 0,65“. Ráže uvedená na krabičce je tedy stejná jako na fakturách, ale na rozdíl od všech předložených faktur zde není uvedena délka nábojnice. (Nábojnice pro stejnou ráži přitom mohou mít různou délku; pouhý údaj o ráži není dostatečný pro určení druhu náboje, takže náboj označený údajem „7,62 mm“ může spadat do kategorie nábojů „7,62x25“, ale také nemusí.) I to dále posiluje pochybnost o tom, jestli je tu vztah mezi touto krabičkou a fakturami žalobkyně ze dne 24. a 26. září 2008.

Soud tedy dává za pravdu tvrzení žalobkyně, že společnost Bohumil Urban, s. r. o., mohla při kontrole předložit jakékoliv druhově a typově shodné střelivo a tvrdit, že se jedná o střelivo dodané žalobkyní. Z faktur, které byly v řízení předloženy, je zřejmé, že náboje 7,62x25 dodávalo společnosti v září 2008 více subjektů. Není jasné, zda v úvahu připadají pouze žalobkyně a společnost ZELENÝ SPORT, s. r. o., jejichž faktury ve spisu figurují: jiné faktury si zřejmě úřad nevyžadoval a obsahem spisu nejsou ani kopie či výpisy z evidenční knihy společnosti Bohumil Urban, s. r. o., které by vypovídaly o veškerém přijatém střelivu v podobě nábojů 7,62x25. (Neoznačená bedna s 2280 ks nábojů přitom nemusela pocházet z dodávek v měsíci bezprostředně předcházejícím kontrole, ale mohla být dodána kdykoli předtím.)

Soud nepřehlíží, že věc příliš neobjasnila ani samotná žalobkyně. Ze dvou faktur ze září 2008, které společnost Bohumil Urban, s. r. o., předložila při kontrole, žalobkyně stornovala pouze jednu; o druhé jen bez dalšího tvrdila, že ji nevystavila, aniž vysvětlila, jak se faktura mohla dostat do dispozice společnosti Bohumil Urban, s. r. o. Pouze tato nejasnost však žalobkyni neusvědčuje ze spáchání správního deliktu. Stejně tak to, že žalobkyně pochybila při vedení evidenční knihy (nezaznamenala do ní předání střeliva úřadu dne 10. prosince 2008), může být případně podnětem k zahájení řízení o jiném správním deliktu (viz § 76d odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu), ale nemůže být důkazem o tom, že žalobkyně v září 2008 dodala jinému subjektu konkrétní střelivo – natožpak střelivo neoznačené.

Soud tedy napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“), protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spisu. V novém řízení bude žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a před uložením pokuty za správní delikt musí žalobkyni prokázat, že se tohoto deliktu dopustila.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a žalovaný je tak povinen zaplatit jí náklady řízení o žalobě, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku (2000 Kč) a z odměny advokáta za dva úkony právní služby – převzetí zastoupení a podání k soudu (2 x 2100 Kč) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) a přechodného ustanovení čl. II vyhlášky č. 486/2012 Sb., včetně náhrady hotových výdajů (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem tedy 6800 Kč. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, a odměna se tak zvyšuje o částku 1008 Kč odpovídající dani, kterou je zástupce povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů. Celkem tedy žalobkyni náleží 7808 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. dubna 2014

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková